

i Aftov og Byngby en større Bevilling af 6000 Kroner hver, men det har man gjort, fordi man kan betragte dem som dobbelte Skoler, men noget saadant gælder ikke for Malling Landbrugs-skoles Vedkommende. Loven har bevilget 120,000 Kroner til Uddeling mellem Højskolerne, og det er klart, at jo flere Højskoler der er, jo mindre bliver der efterhaanden til hver enkelt, og hvis man efterhaanden vil binde det ene Beløb efter det andet til bestemte Skoler, vil man i Virkeligheden komme til at gøre Uret mod de andre. Derfor har Udvalget altsaa ikke kunnet gaa ind paa den Anmærkning, som findes her. Det, der skulde begrunde en særlig Understøttelse til Malling Landbrugs-skole, skulde være, at den giver sine Elever længere Kursus end andre Landbrugs-skoler, men noget lignende gælder for Tune Landbrugs-skole og flere andre, saa det vilde føre os for vidt, hvis vi i Anledning af, at der er særlige Kursus, skulde træffe særlige Foranstaltninger. Derimod har det forekommet Udvalget, at Villighed kunde tale for, at de Elever, der søge det længere Kursus paa en Skole, fik en forholdsvis rigeligere Understøttelse. Der er nogle Amter, hvor man allerede nu tager et saadant Hensyn, idet man uddeler Understøttelserne med forskellige Beløb i Forhold til den Tid, Kursus varer, men der er andre Amter, hvor man giver det samme Beløb uden Hensyn til, om et Højskolekursus varer 5 eller 9 Maanedere. Da det nu er givet, at jo længere Tid et Kursus varer, jo større Offer af Tid og Penge kræver det fra vedkommendes Side, kunde der være Grund til at give en større Understøttelse, og maaske ogsaa give en Karl Understøttelse til et længere Kursus, som man ikke vil understøtte til et kortere, fordi man mente, at dette kunde han selv klare. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne anmode den ærede Minister om at rette en Skrivelse til Amtsrådene med Anmodning om ved Uddelingen at tage saadanne berettigede Hensyn til de forskellige Kursus Længde.

Derefter skal jeg omtale de Bevillinger, der staa i Forbindelse med det ny Kunstmuseum. Der er først et Par, som kun meget indirekte berøre denne Sag, det er Forslagene under Nr. 103 og 104, der vedrøre Forholdet mellem Kunstskolen for Kvinder og Udstillingsbygningen paa Charlottenborg. I Motiverne til og under Forhandlingerne om Loven af 24de Juni 1880 om den ny Udstillingsbygning og ved Forhandlingerne om Tillægsbevillingsloven af 1887—88, da Kunstskolen for Kvinder blev oprettet, var det Forudsætningen, at denne skulde have vederlagsfrit Lokale paa Charlottenborg.

Men da saa efter Kristiansborg Slots Brand Malerisamlingen flyttede ind paa Charlottenborg i Udstillingsbygningen, kunde man ikke der skaffe Kvindeskolen Lokale, men maatte leje et andet Lokale. Nu flytter imidlertid Malerisamlingen bort og ind i Kunstmuseets ny Bygning, og saa er det Spørgsmaal kommet frem, om der nu kunde blive Lokale paa Charlottenborg for Kunstskolen for Kvinder. Den ærede Minister har stillet Forslag om, at den skal flytte derind, og at man samtidig dermed skal give Inspektoren Erstatning for den Frihølig, Uds og Brændsel, hun har haft. Udstillingsfonden vil imidlertid derved saa en Udgift af 5,298 Kr. til Indretning af de paagældende Lokaler og desuden en aarlig Udgift af 100 Kr. til Ind- og Udflytning i Anledning af de almindelige Foraarsudstillinger, da Udstillingen saa skal benytte de Lokaler, Kvindeskolen ellers saar, og desuden vil Udstillingsfonden ved Malerisamlingens Flytning miste de 16,000 Kr., som den har haft i Leje af denne. Under Hensyn til, at Udstillingsfonden derved i Døjeblikket bliver stillet meget vanskeligt har den ærede Minister foreslaaet, at man skal hjælpe den ud over disse Vanskeligheder ved ogsaa nu i det kommende Aar at give den de 16,000 Kr., den har haft i Lejeindtægt, uden Hensyn til, at det maaske kun bliver en kortere Del af Finansaaret, man kommer til at benytte Charlottenborglokalerne til Malerisamlingen. Og Udvalget har tiltraadt disse Forslag under Nr. 103 og 104 samt under Nr. 195 paa § 26. Jeg vil imidlertid ikke skjule, at der er megen Misfornøjelse med Ordningen af denne Sag mellem begge de interesserede Parter. Kunstskolen for Kvinder klager i høj Grad over at skulle saa et Lokale, som den hvert Foraar maa rømme, naar Foraarsudstillingen begynder, og Udstillingsfonden klager i lige saa høje Toner over det Tab, den nu lider og over, at den uden Vederlag skal modtage Kvindeskolen. Bestyrelsen for dette Fond har ikke i sin Tid formælt gaaet ind paa dette og siger, at de Forudsætninger, som her have været omtalte mellem Regering og Rigsdag, har den ikke kendt til, saa den har den største Tvivl om, hvorvidt man kan tvinge Fonden til uden Vederlag at give Lokale til Kvindeskolen. Bestyrelsen siger, at det i alt Fald vil vanskeliggøre Udstillingsfondens Stilling i høj Grad, saa at den i Fremtiden næppe vil kunne opfylde sit egentlige Formaal: at komme gamle Kunstnere og deres efterladte til Hjælp paa fyldestgørende Maade. Kravet til denne Fond stiger stadig. Pensionsskylden er fra Aarene 1883—84—1893—94 steget fra 15,193 Kr.